

Stryk av en kvinna

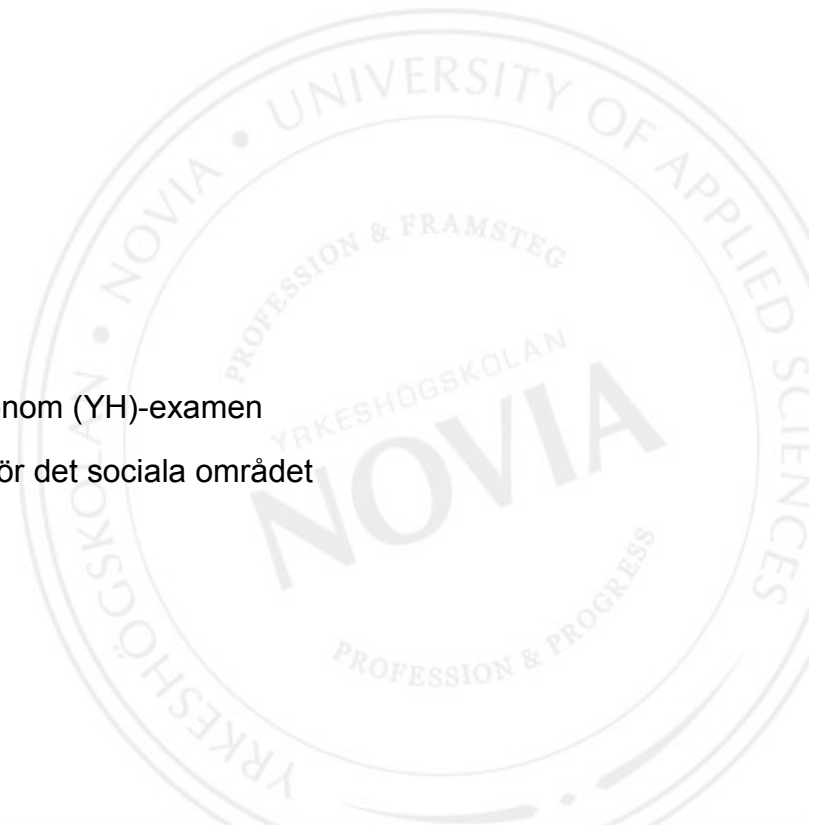
- En kvalitativ undersökning om män som offer för våld i parförhållanden

Minttu Krokvik

Examensarbete för socionom (YH)-examen

Utbildningsprogrammet för det sociala området

Vasa 2013

EXAMENSARBETE

Författare: Minttu Krokvik
Utbildningsprogram och ort: Det sociala programmet, Vasa
Inriktningsalternativ/Fördjupning: Familjearbete
Handledare: Ralf Lillbacka & Viveka Ågren-Rintala

Titel: **Stryk av en kvinna**

- En kvalitativ undersökning om män som offer för våld i parförhållanden

Datum	7.5.2013	Sidantal	31	Bilagor	1
-------	----------	----------	----	---------	---

Abstrakt

Syftet med denna undersökning var att granska i vilken utsträckning och på vilka sätt det förekommer våld mot män i parförhållanden. I teoridelen presenteras tidigare forskning om aspekter på familjevåld.

De centrala frågeställningarna som använts har varit vilka män som sökt hjälp, för vilken form av våld de utsatts för samt om våldet lett till att en brottsanmälan gjorts.

Undersökningen har utförts med hjälp av kvalitativa informantintervjuer i form av webbenkäter. Intervjuerna gjordes med yrkesverksamma personer som arbetar med män som offer för våld i parförhållanden. Resultaten av undersökningen visar att män som offer för våld i parförhållanden existerar, de utsätts oftare för psykiskt våld. Ifall våldet eskalerar till fysiskt våld, är det mera sannolikt att männen söker utomstående hjälp. Tröskeln för män att göra brottsanmälan är hög, på grund av fördomar och skamkänslor.

Språk: Svenska Nyckelord: Partnervåld, män,

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Minttu Krokvik
Koulutusohjelma ja paikkakunta: Sosiaali-ala, Vaasa
Suuntautumisvaihtoehto/Syventävät opinnot: Perhetyö
Ohjaajat: Ralf Lillbacka & Viveka Ågren-Rintala

Nimike: **Väkivaltaiset naiset**

- Kvalitatiivinen tutkimus miehistä väkivallan uhreina parisuhteissa.

Päivämäärä 7.5.2013 Sivumäärä 31 Liitteet 1

Tiivistelmä

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, missä määrin ja millä tavoin parisuhteissa esiintyy väkivaltaa, jossa mies on uhri. Teoriaosassa esitellään aiempaa tutkimusta perheväkivallasta.

Keskeiset kysymykset työssäni ovat olleet: minkälaiset miehet ovat hakeneet apua, minkälaista väkivaltaa he ovat kokeneet, ja se, onko väkivalta johtanut rikosilmoituksen tekoon.

Tutkimus tehtiin käyttäen kvalitatiivisia informaatiohaastatteluja webkyselyiden muodossa. Haastatteluihin osallistui miesväkivaltauhrien kanssa työskenteleviä ammattilaisia. Kyselyn tulokset osoittivat, että parisuhteissa esiintyy väkivaltaa miehiä kohtaan. Pääosin miehiä kohtaava parisuhdeväkivalta on henkistä. Jos väkivaltaa muuttuu fyysiseksi, todennäköisyys ulkopuolisen avun hakemiselle kasvaa. Kynnys tehdä rikosilmoitus on korkea ennakkoluulojen ja häpeän tunteiden takia.

Kieli: Ruotsi Avainsanat: Parisuhdeväkivalta, miehet

BACHELOR'S THESIS

Author: Minttu Krokvik

Degree Programme: Social welfare

Specialization: Familywork

Supervisors: Ralf Lillbacka & Viveka Ågren-Rintala

Title: **Violent women**

- A qualitative study about men as victims in intimate partner abuse.

Date	7.5.2013	Number of pages	31	Appendices	1
------	----------	-----------------	----	------------	---

Summary

The purpose of the study was to research how much and what kind of violence there exists in relationships where the male is the victim. The theory part of the study presents a previous study about domestic violence.

The main questions in my study have been: what kind of men have searched for help, what kind of violence they have confronted and if the violence has led to a police report.

The study was done using a qualitative information interviews with a web survey. Participants of the interview were professionals who work with male violence victims. The survey showed that there exists violence against men in relationships. Mostly the violence towards men is psychological. If the violence changes to physical the probabilities for asking for help increases. The threshold for making a police report is high because of prejudice and feelings of shame.

Language:	Swedish	Key words:	Intimate partner abuse, men
-----------	---------	------------	-----------------------------

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Syfte och frågeställningar.....	2
1.2 Avgränsningar och definitioner.....	2
2. Tidigare forskning.....	3
2.1. Våld i nära relationer.....	4
2.1.1 Våldets hus vs ett tryggt hem.....	5
2.1.2 Orsaker till familjevåld.....	6
2.1.2.1 Alkohol som orsak till familjevåld.....	7
2.1.2.2 Egna barndomsupplevelser som orsak till till familjevåld.....	7
2.1.3 Våldscykeln.....	8
2.1.4. Varför stanna i ett våldsamt förhållande.....	9
2.1.5. Coping.....	10
2.2. Familjevåldets historia.....	12
2.2.1 Lagstiftning.....	13
2.2.2 Familjevåldets historia i Finland.....	15
2.3. Kvinnlig och manlig aggressivitet.....	16
2.4. Våld mot män.....	17
2.5 Fördomar och stereotyper.....	18
3. Stöd för våldsoffer och våldsutövare.....	19
3.1 Demeter.....	19
4. Metod.....	21
4.1 Val av metod.....	21
4.1.1 Webbenkäten.....	22
4.2 Deltagarna.....	22
4.3 Etiska ställningstaganden.....	23
4.4 Tillförlitlighet och giltighet.....	24
4.5 Svarsbearbetning.....	24
4.6 Analysmetod.....	25
5. Resultat och analys.....	25
5.1 Förekomst.....	25

5.2 Männen.....	27
5.3 Våldets karaktär.....	28
5.4 Brottanmälan.....	29
6. Kritisk granskning och diskussion.....	30

Litteratur

Bilaga

1. Inledning

Jag har valt att göra en forskning om våld i nära parförhållanden med män som offer. Våld i hemmet är ett allvarligt samhällsproblem som är tragiskt för varje individ som tvingas uppleva det. Våld i hemmet påverkar inte enbart själva offret, utan också övriga personer som bevittnar våldet. Emellertid har familjevåld och våld inom nära relationer hittills varit återgivet på ett snedvridet sätt, genom att avbilda männen som förövare och kvinnor som offer. Att offren också kan vara män, är någonting som man i forskning inte tagit upp i samma mån. Våld mot män utövat av kvinnor är ett tabubelagt ämne ännu idag.

Orsaken till varför jag valde att skriva om detta ämne är att det är något som man borde ge mera uppmärksamhet åt i vårt samhälle. Det har forskats mycket kring familjevåld, dock inte tillräckligt. Då det ändå är en sådan problematik som förekommer i så stor utsträckning och påverkar så många människor både direkt och indirekt. Forskning där man fokuserar på män som offer och kvinnor som våldsutövare har inte utförts i samma mån som forskning gällande våld som utövas på kvinnan eller barnen. Detta är i viss mån förståeligt eftersom det inte går att neka att majoriteten av familjevålden riktas mot just kvinnor. Familjevåld är ett viktigt samhällsproblem och alla aspekter som har med det att göra bör forskas i. Genom att ta upp och prata om fenomenet gör man det mindre skamligt för männen, och tröskeln för att söka hjälp blir hoppeligen mindre. Jag använder mig av kvalitativa enkätundersökningar gjorda med yrkesverksamma personer om män som offer i min undersökning. Vad jag vill få fram i mitt arbete är att fastän män som offer inte talas om i vårt samhälle på samma sätt som kvinnor som offer så förekommer det ändå.

Utöver webbenkäten som jag använder mig av, redovisar jag även kort för våld inom nära relationer i allmänhet samt om de undersökningar som gjorts inom ämnet från tidigare. Jag gör också en kort intervju via mail om Demeter-verksamheten. Verksamheten ger hjälp och stöd åt kvinnor som utövar våld eller är rädda för att de skulle utöva våld.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med mitt arbete är granska i vilken utsträckning och på vilka sätt det förekommer våld mot män i parförhållanden. Jag lägger fokus på i vilken mån män tar kontakt via förbundet för mödra- och skyddshemmen för att få hjälp och stöd. Jag tar alltså inte upp enskilda offers berättelser och erfarenheter om våldet i min undersökning, utan ämnet behandlas ur en mer allmän synvinkel.

De mest centrala frågeställningar i mitt lärdomsprov är:

- Söker män som offer hjälp, och i hur stor utsträckning?
- För vilken orsak/vilken typ av våld söker männen hjälp?
- Finns det något samband mellan dessa män?

1.2 Avgränsningar och definitioner

På grund av tidsramen för undersökningen avgränsar jag min undersökning till att skicka ut webbenkäter till de organisationer som ligger under förbundet för mödra- och skyddshemmen i Finland, såväl skyddshemmen som öppenvården.

En annan avgränsning jag gör i mitt arbete är att utesluta homosexuella förhållanden helt. Våld inom parförhållanden förkommer både i heterosexuella och homosexuella förhållanden. Men i denna undersökning vill jag granska mera hur våldsformerna skiljer sig då det är fråga om en kvinnlig våldsutövare och ett manligt offer.

Centrala definitioner som jag använder mig av i arbetet är följande: *ett parförhållande*, *våld* samt *professionella personer*. Ett parförhållande definierar jag som en man och en kvinna som lever i ett sambo-, särboförhållande eller i ett äktenskap. Våld kan förekomma i flera former, i denna undersökning tar jag endast upp det fysiska och det psykiska våldet. Det fysiska eftersom det är den enklaste våldsformen att definiera och är den som är mest synlig utåt. Det psykiska eftersom det är den våldsform som jag antar att kvinnor använder sig mera av än män. Min definition på en professionell person är en person som arbetar inom det sociala området med männen som offer. Någon förfrågning om deltagarnas utbildning kommer inte att göras. De personer som arbetar för endera skyddshem eller öppenvården som ligger under förbundet för mödra- och skyddshemmen i Finland, kommer att vara de som deltar i undersökningen.

2. Tidigare forskning

En majoritet av våldsbrott hamnar utanför statistiken. För att kunna få en mer realistisk bild på i hur stor mån finländare utsätts för våld eller hot om våld har det rättspolitiska forskningsinstitutet gjort nationella offerundersökningar. Dessa sammanställdes år 2010. Undersökningarna visade att 12 av 100 finländare blivit offer för våld eller hot om våld år 2009. (Sirén, Aaltonen & Kääriäinen, 2010. 1). I denna sammanställning har man tagit upp siffror som man fått genom de sju nationella offerundersökningar som gjorts mellan åren 1980-2009.

Rättspolitiska forskningsinstitutet har uppskattat att av den misshandelsbrottslighet som kommer till polisens kännedom är endast ca 7 procent av alla fall. Speciellt fall av våld inom familjen är sådant som förblir oanmälda. (Rådet för brottsförebyggande, 2013).

Av de fall av våld som kom till polisens kännedom år 2007 registrerades 12 % som familjevåld. 3 % av alla våldsfall handlade om familjevåld med mannen som offer, och 9 % var familjevåld med kvinnan som offer. Fall av våld och mild våld inom familjen som kommit till polisens kännedom har ökat de senaste 12 åren. Då man jämfört mängden familjevåldsfall som kommit till polisens kännedom från år 1996, med mängden från år 2007, har det visats att fall där barnet är offer har ökat med 6, fall där männen är offer har ökat med lite under 3, och fall med kvinnan som offer ungefär fördubblats. Någon liknande trend bland fall av grovt våld inom familjen har inte påvisats. Familjevåldet förekommer i alla samhällen och i alla länder oberoende av utveckling, samt i alla socio-ekonomiska grupper och kulturer. (Kashobera Crawford, 2006. 12).

Enligt Statistikcentralen (2006) kom det till polisens kännedom 4 109 fall av familjevåldsbrott år 2005. 2 423 av dessa fall gällde våld mellan parterna i ett parförhållande. 11 procent d.v.s. 270 av dessa offer var män. Majoriteten av våldsbrotten syns dock inte i statistiken eftersom familjevåld är något som både offren och våldsutövaren är bra på att dölja utåt. För att kunna få en mer realistisk bild av våldet har det i Finland gjorts nationella undersökningar. Dessa

undersökningar har hittills gjorts sju gånger; åren 1980, 1988, 1993, 2003, 2006 och 2009. (Sirén. m.fl., 2010, 1-2).

De bästa förutsättningarna för att jämföra i vilken mån våld utövas inom olika befolkningsgrupper är att använda sig av officiell statistik, nationella offerundersökningar samt uppföljning av mordfall. Detta har rättspolitiska forskningsinstitutet gjort år 2009. (Salmi, Lehti, Sirén, Kivivuori & Aaltonen, 2009). Vad denna granskning om familjevåldet i Finland kommit fram till är följande:

Fall där föräldrarna utövar disciplinärt våld mot barnen har minskat rejält mellan åren 1988-2008. I dessa fall är det lite oftare mamman som är våldsutövaren. Undersökningar har visat att om det i en familj utövas våld, utövas det ofta på flera olika parter.

Under åren 2003-2007 dräptes 29 barn under 15 år av medlemmar i sin egen familj, 25 föräldrar dräptes av sina barn, 114 kvinnor dräptes av make, ex-make eller dating partner, samt 24 män av sin maka, ex-maka eller dating partner.

2.1 Våld i nära relationer

Det finns otaliga definitioner för familjevåld, i inrikesministeriets publikation "Poliisitoiminnan yhteydessä kohdattava perheväkivalta" (Lampikoski, Ellonen, Jyrkinen, Kunnasvuori, Nurmi, Petterson, Ruusuvuori, Uotila & Kyrén, 2000) definierar man familjevåld på följande sätt:

"Våld i hemmet är alla inom familjen skedda, fysisk, sexuell eller psykisk våld eller hot om våld av en familjemedlem mot en annan. Handlingarna är våldsamma om de utövas emot offrets vilja och orsakar honom/henne stress."

Då man försökt hitta en definition på vad som är våld inom parförhållanden har man inte lyckats hitta någon entydig definition utan den är bunden till den rådande tiden, platsen och kulturen. Fyra centrala element för att definiera och känna igen våldet är:

- Våldet är eller innehåller fysiskt eller annan kraft/makt av våldsutövaren.

- Våldets syfte är att göra den andra personen illa.
- Våld är även sådant som offret känner som skadligt eller kränkande.
- Som våldsamma handlingar kan sådant som en tredje part, såsom en myndighet erkänt som våld. (Ojuri, 2006, 16-17).

2.1.1 Våldets hus vs ett tryggt hem

Näse (2010, 47-59) tar upp vad filosofen och forskaren Joel Bäckström konstaterat, att kärlek och respekt hör ihop. Respektens motsats är våld? Familjer och familjemedlemmar grälar och bråkar, men då grälet och bråket blir till våld är det inte normalt och acceptabelt längre.

För att förklara de olika formerna av våld tar hon upp begreppen våldets hus och ett tryggt hem. Oberoende om någon använder sig av endast en eller flera former av våld så står huset ostadigt. Hela huset står under makt och kontroll och man kan inte utveckla eller bygga upp en parrelation eller familjerelation om inte alla i familjen är trygga. Ett tryggt hem igen står på en stadig grund eftersom det är byggt på trygghet och icke-våld. Detta hem präglas av respekt, jämlikhet och jämställdhet.

Då man talar om våld tänker man oftast på det fysiska våldet. Sådant våld som ger synliga spår. Det fysiska våldet är dock bara en av flera former av våld som utövas. De olika våldsformerna inom nära relationer är fysiskt våld, psykiskt våld, sexuell våld samt ekonomisk våld. (Vaasan ensi- ja turvakoti).

Det fysiska våldet är den våldsform som är lättast att känna igen. Fysiskt våld kan innebära t.ex. knuffar, sparkar, örfilar, stryptag och knytnävsslag. Om våldsutövaren använder sig av något vapen blir det ofta klassat som grovt våld.

Det psykiska våldet är svårare att känna igen. Det omfattar allt från hot om fysiska våldsutövningar till non verbalt våld såsom förnedringar, skadegörelser, kontroll av partners tid etc. Det psykiska våldet börjar med ord men kan förändras och eskaleras till fysiskt våld.

Det sexuella våldets vanligaste form är våldtäkter. Att endera fysiskt eller psykiskt tvinga någon att ha samlag eller göra andra sexuella handlingar mot dennes egen vilja.

Ekonomiskt våld är då våldsutövaren begränsar partners självförsörjning genom att ha kontroll över ekonomin. Syftet är att göra partnern ekonomiskt beroende så att han/hon har svårt att lämna våldsutövaren eller hemmet.

2.1.2 Orsaker till familjevåld

Varför våld i nära relationer förekommer har man länge försökt hitta svar på. De olika förklaringsmodellerna som genom åren dykt upp har formats av den aktuella tidsperiodens tankesätt, kultur och forskningsmetoder. Enligt den biologiska teorin beror våldet på ärftliga faktorer, biokemiska faktorer eller på en utvecklingsstörning i hjärnan. Enligt den psykopatologiska teorin beror en människas våldsbeteende på en störning i hans/hennes personlighet. Störningen är endera inlärd eller en som formats under barndomen. Den familjedynamiska teorin säger att våldet är ett symptom på problem inom familjen eller förhållandet. Enligt den sociala teorin är våldet en spegling av det patriarkala maktutövandet i samhället. (Norri, 2007, 8).

Venla Salmi (Aro & Räihälä, 2010) säger att det i fall angående grovt familjevåld ofta syns samband med missbruk, mentalsjukdomar samt marginalisering. Krisarbetaren Hanna Mikkonen påpekar att våra missbruks- och mentalvårdstjänster inte är tillräckliga. Medicin för de som mår dåligt fås. Men själva terapiarbetet där man skulle söka fram varför människan mår dåligt och åtgärder till dessa, har man inte satsat tillräckliga resurser på. Detta kan man även få bekräftelse på då man ser på antalet familjemord som skett i Finland inom de senaste åren. I dessa fall har det också kommit fram att det ofta ligger mentala problem, svartsjuka och alkoholism bakom händelserna.

2.1.2.1 Alkohol som orsak till familjevåld

Alkohol är ofta en faktor som är med i majoriteten av våldsbrott. Ur ett vetenskapligt synsätt har man inte kunnat hitta någon direkt korrelation till

användningen av alkohol och ökad aggressivitet. I kontrollerade laboratorietest har alkoholen sällan visats påverka en individs aggressivitet, men då man observerat interaktionen mellan personer har det visats att alkoholen har lett till ett mer illvilligt språk.

Till synes bidrar alkoholen inte i sig självt till en ökad aggressivitet. Men vissa individer är mera känsliga för att bete sig aggressivt då de är påverkade av alkohol. Dessa individer är vanligtvis män. (Päihdelinkki, 2006).

I fall av männens dödsvållande våld mot kvinnan inom parförhållanden under åren 2003-2007, är nästan 80 procent sådana fall där endera parter har varit påverkade av alkohol. I 60 procent av fallen var båda påverkade av alkohol. Invandrarkvinnor som offer för dödsvållande våld skiljer sig genom att det finns inte till synes ett liknande samband till alkoholkonsumtionen. I fall där kvinnan är förövaren syns även sambandet med alkoholen. I 88 procent av fallen var förövaren påverkad av alkohol, och i 83 procent av fallen var både offret och förövaren påverkade av alkohol. (Salmi m.fl., 2009, 3).

Alkoholen påverkar vissa individers beteende på ett aggressivt sätt, dock behöver alkoholen inte vara den enda orsaken. Våldet finns i många fall i förhållandet/familjerelationen från tidigare men alkoholen gör att det är mer "acceptabelt" för förövaren att bete sig aggressivt.

2.1.2.2 **Egna barndomsupplevelser som orsak till familjevåld**

Vad är det som gör att vissa barn klarar sig i livet trots tuffa levnadsförhållanden? Finns det barn som är osårbara eller vad är det som gör att de har en sådan motståndskraft att de kan hantera tragiska händelser i sitt liv?

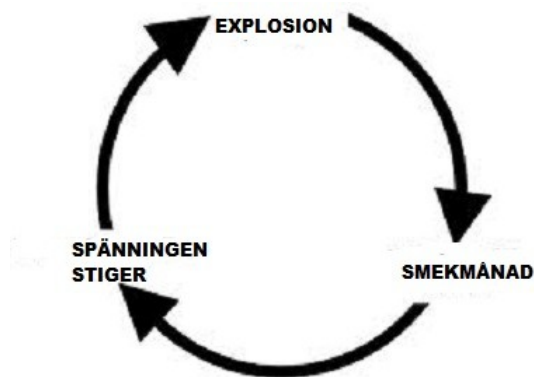
Borge (2005, 10-14) skriver i sin bok om resiliens, om barns motståndskraft mot att utveckla psykiska problem. Borge säger att alla barn har sitt egna individuella sätt att bearbeta stress eller risk. Det finns barn som trots motgångar i början av livet, växer upp och inte visar några men från barndomen. En mera vanlig benämning för dessa barn är *maskrosbarn*.

Fler undersökningar har visat att de som upplevt misshandel som barn är mera sannolika att utöva våld mot sin partner i vuxna relationer. Vad som länkar dessa fenomen finns det flera åsikter om. Fang och Corso (2008, 304-313) har undersökt ifall det våld man upplevt som barn har visat något samband med det våld som utövas senare i vuxna parförhållanden, och om det finns könsskillnader. Undersökningen har visat att män som direkt upplevt vanvård eller fysiskt våld som barn, inte har visat sig vara märkbart mer våldsamma mot sin partner senare i vuxenlivet. De som indirekt upplevt våldet har dock påvisats ha ett mera märkbart samband. För kvinnornas del har det direkta våldet som upplevts som barn visat märkbara samband med förövande i vuxna relationer. De som blivit sexuellt utnyttjande som barn, är bland kvinnorna inte direkt associerat med våldsamt beteende mot sin partner i vuxenlivet. För männen igen har det visat vara det starkaste sambandet. Med direkt våld i denna undersökning syftar forskaren på våld eller vanvård som direkt riktats mot barnet, och med indirekt våld syftar forskaren på då barnet bevittnar våld eller vanvård som riktas mot någon annan familjemedlem.

Det finns alltså någon form av samband som man genom undersökning av ämnet fått fram. Det betyder dock inte att om man som barn utsatts för våld eller hot om våld, att man själv kommer att utöva våld i framtida relationer. Familjevåld och våld i nära relationer är ett problem som är mycket förekommande. För att kunna hjälpa personer som lever med det måste man ha en förståelse för varför det förekommer, och hur man kan arbeta på ett förbyggande sätt med problematiken.

2.1.3 Våldscykeln

Då man studerat kring familjevåldet har man kommit fram till att våldet sällan är en engångsföreteelse, utan återkommer i cykler och eskalerar. Våldet eskalerar enligt ett visst mönster, men hur länge de olika stegen varar kan variera mycket från fall till fall.

Figur 1. Våldscykeln.

I det första skedet stiger spänningen och man grälar. Förväntningarna som varit på partnern har inte blivit uppnådda och detta leder till gräl. Till detta skede kan höra hot, förnedring etc. I följande steg är det fysiska våldet som utövas. Det behöver inte vara någon desto större orsak som utlöser våldet. Användning av berusningsmedel kan vara inblandat, det kan vara ett sätt för våldsutövaren att godkänna sitt beteende. Detta har även diskuterats i det tidigare kapitlet om alkoholanvändning och aggressivitet. Det sista skedet, smekmånaden, är då våldsutövaren säger och visar att han/hon ångrar sig och ber om ursäkt. Våldsutövaren lovar och svär att aldrig göra om det. Denna cykel börjar om från början igen och eskalerar. (Nettiturvakoti).

2.1.4 Varför stanna i ett våldsamt förhållande

Offer för våld i nära förhållanden får ofta höra "Varför lämnar du inte honom/henne?" Det är svårt för personer som inte själva lever inne i situationen att förstå vilka orsakerna är till att man inte bara lämnar den våldsamma partnern. De kvinnor och män som lever i ett våldsamt parförhållande har inte bara trauman som kommer av våldet de lever med, utan de måste också leva med stämpeln som våldsoffer, frågorna och reaktionerna som kommer utav personer runtomkring som är medvetna om våldet. Missuppfattningen om att det bara är att lämna ett våldsamt förhållande finns starkt kvar i vårt samhälle än idag.

Forskare har sökt svar på varför offer inte lämnar våldsamma förhållanden. Eckstein (2010, 21-30) har gjort en undersökning där det forskats kring orsakerna att man stannar i våldsamma förhållanden skiljer sig bland män och kvinnor. I sin undersökning har Eckstein sammanställt orsakerna av 345 offer för våld i

parförhållanden, 239 kvinnor och 106 män. Deltagarna har varit personer som levt tidigare i heterosexuella, våldsamma förhållanden. Åldern bland deltagarna har varit 18-72 år, och de våldsamma förhållandens genomsnittliga längd var 8,98 år. Efter att våldet börjat lämnade vissa sina förhållanden direkt eller så stannade de i genomsnitt 6,97 år.

Undersökningen som Eckstein utförde visade att både männen och kvinnorna hade fler orsaker att stanna till sig själva än åt personer runtomkring dem. Orsakerna som kom fram i undersökningen var följande:

- Jag skulle ha varit misslyckad om jag lämnat förhållandet.
- Jag hade ingen som kunde hjälpa mig.
- Jag måste vara den starka i förhållandet.
- Jag ville inte bli ansedd som svag.
- Jag skämdes att någon skulle få veta.
- Jag var för rädd för vad han/hon skulle göra om jag lämnade förhållandet.
- Jag måste stanna för att rädda honom/henne.
- Jag trodde att våldet var mitt fel.
- Jag hade ingenstans att gå.
- Det var inte hans/hennes fel att han/hon gjorde mig illa.
- Jag måste stanna för att skydda honom/henne.
- Min tro tillät mig inte att lämna.
- Jag tycker att äktenskap skall hållas för evigt, oavsett vad.
- Mina barn behövde båda föräldrarna.

Som orsak att stanna i förhållanden gav männen oftare svaren: "Jag måste vara den starka i förhållandet" och " Mina barn behövde båda föräldrarna". Kvinnorna igen svarade oftare att "Jag hade ingen som kunde hjälpa mig" och "Jag hade ingenstans att gå".

2.1.5 Coping

Man har studerat att våldsoffret går igenom åtta skeden i sin copingprocess (Koskelainen, 2001. 53-60). Denna process är lång och fastän man kommit fram

till dessa åtta skeden så hela processen alltid individuell. Vid bearbetningen behöver man inte gå i kronologisk ordning genom dessa steg, och det finns inte heller någon viss tid under vilken man har bearbetat sig genom händelserna färdigt. Hela processen kan stanna upp vid något skede och fortsätta sedan vidare efter en paus på till och med flera år.

Då man är i ett våldsamt förhållande och skall bearbeta det finns det två sätt att gå tillväga. Endera så vill man efter att ha bearbetat färdigt gå tillbaka till förhållandet eller så vill man slippa helt ur förhållandet. Om man vill stanna i förhållandet skall alla parter söka hjälp både skilt och individuellt så man kan bearbeta våldet och kunna leva ett liv tillsammans utan våld. Om man vill helt ur det våldsamma förhållandet borde också alla parter söka hjälp men det viktigaste är då att den part som valt att lämna det destruktiva förhållandet bakom sig får hjälp och stöd för det.

Följande steg finns i copingprocessen;

- ett förberedande skede
- uppvaknande
- det börjar uppstå en distans
- tvekan
- erkännande
- sorgprocess
- stabilisering av den egna situationen
- nybyggandet.

I det förberedande skedet märker offret, då denne har fått distans av våldsutövaren, att förhållandet inte fungerar som det skall. Vanligtvis är det först då våldet eskalerat till fysisk form som våldsoffret ser det som fel. Då en distans till förvaren finns är det lättare för offret att se på sin situation ur en annan synvinkel, och det är ofta här som man inser att även andra former av våld förekommit i förhållandet.

I det uppvaknande skedet identifierar man att ett problem finns. Och att det inte går att fortsätta att leva på detta sätt längre. Efter flera våldsituationer märker man

att våldsutövaren inte kommer att ändra på sitt beteende. Om det finns barn i förhållandet märker eventuellt våldsoffret hur situationen påverkar barnen.

För att komma ut ur det våldsamma förhållandet behövs det en distans. Detta behöver inte nödvändigtvis vara en fysisk distans från våldsutövaren, utan det kan handla om en känslomässig distans också.

Att lämna ett förhållande är inte lätt. Till det tvekande skedet hör konflikten kommunikation. Är förhållandet helt slut? Kunde vi få det att fungera? Förhållandet är inte friskt, men jag älskar ju honom/henne.

I det erkännande skedet slutar våldsoffret att gömma och dölja våldet. Våldsoffret förstår att förhållandet inte kan fungera på detta sätt längre.

Då förhållandet tar slut följer en sorgprocess. Till förhållandet har det förutom våldet också hört positiva saker, och känslorna som man haft för våldsutövaren har varit starka.

För att stabilisera den egna situationen är det rekommenderat att man bearbetar sina våldserfarenheter med hjälp av professionella personer. Det kan handla om individuella samtal eller med hjälp av stödgrupper.

De centrala frågorna som ställs vid nybyggandet för våldsoffret är följande: Vad vill jag ha och vad behöver jag för mig och mina barn? Vad väntar jag mig av mina relationer, och vad tolererar jag inte i dem? Ett hurudant liv vill jag leva?

2.2 Familjevåldets historia

Familjevåldets former har sett olika ut i olika tider. T.ex. i det jordbruksdominerade samhället kom familjevåldet ofta fram som mer psykiskt än fysiskt våld eftersom det bodde flera generationer i samma hushåll och de gemensamma utrymmena var allmänt små. Man hade inte lika mycket frihet och privatliv som i dagens läge. Koski (1999, 7-9) skriver att det oftast var relationen mellan svärmor och svärdotter som ställde till de mesta problemen i hemmen.

Fall av familjevåld har alltid funnits. T.ex. "hedersmord" för kvinnor som blivit våldtagna eller frivilligt haft sex före äktenskapet var länge aktuellt i vissa länder. (Conrad Stöppler & Dryden-Edwards, 2010). I den patriarkala grundsynen, som levde starkare tidigare, förväntade man sig att männen dominerade över sin fru och inte tvärtom. Om samhället misstänkte att männen blev misshandlade av sina fruar så skulle de bli förödmjukade och förlöjligade. T.ex. i Frankrike skulle mannen trava med en åsna bakfram och hålla i svansen. I England spände man fast mannen i en vagn och paraderade runt staden samtidigt som folket utsatte honom för hån och förakt. (George, 1994. 137). Andra exempel på den starka patriarkala synen som man kan ta upp är att t.ex. i rättegångar i Pakistan motsvarar en mans vittnesmål två kvinnors, och om offret för misshandel är en kvinna blev det överlag mildare straff. I latinska länder ansåg man även att om våldsutövandet skett på grund av avundsjuka och var ett brott av passion så var det en mildande orsak. (Germain, Mattila, Polkunen-Gartz & Törnroth, 1978. 13-14).

Det var först på 1970-talet som man började se detta fenomen som ett "problem" som man måste ta itu med. Förespråkarna för detta var Del Martin och Erin Pizzey. Erin Pizzey öppnade det första skyddshemmet för offer av familjevåld i England år 1971. Hon skrev även den första boken som handlade om familjevåld, "Scream Quietly or the Neighbours Will Hear", som kom ut år 1974. (Ruohonen, M. 2006 10-11).

2.2.1 Lagstiftning

Enligt regionförvaltningsverket syns familjevåldet bättre efter att polisen har blivit strängare med sina registreringsrutiner. (Regionförvaltningsverket, 2012). I Finland är allt inom familjevåld kriminaliserat som misshandel och föremål för allmänt åtal idag.

Åklagaren får väcka åtal för lindrig misshandel endast om målsäganden anmäler brottet till åtal eller gärningen har riktat sig mot

- 1) en person som är yngre än arton år,
- 2) gärningsmannens make eller tidigare make, syskon, släkting i rakt upp- eller nedstigande led eller den som har eller har haft gemensamt hushåll med gärningsmannen, eller mot någon annan person som

annars är eller har varit närstående till gärningsmannen på grund av ett med dessa jämförbart personligt förhållande,
(Strafflagen 1889/39 21 Kap § 16).

Detta innebär att då ärendet kommer till polisens kännedom undersöks det och ställs inför åtal av möjlig anklagelse, oavsett om offret själva skulle vilja väcka åtal.

Andra viktiga lagförändringar som gjorts med tanke på familjevåld är kriminaliserande av våldtäkt inom äktenskapet och fysiska bestraffningar mot barn samt ändring om besöksförbud inom hemmet. Ännu för några årtionden sedan ansågs t.ex. våldtäkt inom äktenskap vara omöjligt. Idag är det kriminaliserat.

Har i de fall som nämns i 3 eller 4 §, 5 § 1 mom. eller 6 § gärningsmannen gift sig med den mot vilken brottet har begåtts, skall åtal inte väckas eller straff utdömas.

(Strafflagen 1889/89, 20 kap 10 § upphävdes år 1994).

Fysiska bestraffningar mot barn har även kriminaliserats. Trots detta förekommer dessa i många kulturer och länder.

Barn bör uppfostrats så att det får förståelse, trygghet och ömhet. Barnet får inte undertryckas, agas eller utsättas för annan kränkande behandling. Barnet bör stödas och uppmuntras i sin utveckling till självständighet, ansvarsfullhet och vuxenhet.

(Lag angående vårdnad om barn och umgängesrätt 1983/361 1 Kap 1 §).

För att få besöksförbud kräver det inte längre att ett brott skett, utan även hot om våld räcker idag för att en person får besöksförbud.

Besöksförbud kan meddelas för avvärjande av brott mot liv, hälsa, frihet eller frid eller hot om sådant brott eller för avvärjande av annat allvarligt trakasserier.

Om den som känner sig hotad och den mot vilken förbudet avses gälla stadigvarande bor i en gemensam bostad, kan besöksförbud meddelas för avvärjande av brott mot liv, hälsa eller frihet eller hot om sådant brott.

(Lag om besöksförbud 1998/898 1 kap § 1)

Följande paragraf från Strafflagen förbjuder även psykiskt våld. Men liksom det kommit fram i arbetet är det psykiska våldet svårt att bevisa.

Den som lyfter vapen mot någon eller på något annat sätt hotar någon med brott under sådana omständigheter att den hotade har grundad anledning att frukta för att hans egen eller någon annans personliga säkerhet eller egendom är i allvarlig fara skall, om strängare straff för gärningen inte stadgas på något annat ställe i lag, för *olaga hot* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

(Strafflagen 1889/89 25 kap § 7)

Koski (1999, 17) gör en jämförelse av hur den finländska lagen gentemot den i Sverige har utvecklats. I Sverige förbjöd man fysisk disciplin i hemmen år 1864 – i Finland år 1970. Straff för offer om incest togs bort i Sverige 1937 – i Finland 1971, våldtäkt inom äktenskapet kriminaliserades i Sverige år 1962 – i Finland 1994, och familjevåld blir föremål för allmänt åtal år 1989 i Sverige – i Finland 1995.

2.2.2 Familjevåldets historia i Finland

I Finland förnyade man lagar som berör familjevåldet samt våld i parförhållanden under sekelskiftet. Detta var en följd av FN:s aktiva verksamhet för att avskaffa våldet inom familjen. Ett par exempel på dessa lagar som förändringar gjorts i har redovisats i kapitlet ovan.

Nationella organisationer, som förbundet för mödra- och skyddshemmen hade redan på 1970-talet börjat med förbyggande och vårdarbete för de personer som berörs av problematiken med våld inom familjen eller parförhållandet. I början lade man fokus på barn som offer, sedan kvinnor som offer och på den senare halvan av 1980-talet började man tala om äldre som offer för våld i när förhållanden.

Liksom det kommit fram tidigare i arbetet har diskussionen om män som offer och kvinnor som förövare varit ganska liten i Finland än idag, likaså våld som sker mellan syskonen.

Det första mödrahemmet i Finland grundades år 1942 i Helsingfors, och på 1970-talet fanns det redan åtta mödrahem. Mot slutet av 1970-talet märkte man att det fanns ett behov av skyddshem, i huvudsak en plats för unga kvinnor med barn som söker skydd för den våldsamma pappan. År 1978 började mödrahemmet i Åbo skyddshemsverksamheten. Ett år senare började Helsingfors med skyddshemsverksamheten och idag har förbundet 12 skyddshem runtom i Finland. (Ruohonen, M. 2006, 9-13).

2.3 Kvinnlig och manlig aggressivitet

Könsskillnader i aggression har undersökts mycket. Inom fysiskt våld har män och pojkar visats vara mera aggressiva än kvinnor och flickor. Men det har även påvisats att kvinnor och flickor inte nödvändigtvis är mindre aggressiva, utan att de mer sannolikt använder sig av psykisks våld. (Socyberty, 2009).

Kvinnlig aggressivitet är tabubelagt och har inte forskats i samma mån som den manliga aggressionen. Edalati, Reduzan, Mansor och Talib (2010, 81-87) har gjort en översyn av forskning kring kvinnlig fysisk och psykisk aggression. I översynen de gjort har fokusen varit på tre saker. Dessa är att graden av aggression för män och kvinnor är lika, graden av fysisk aggression är högre hos kvinnor än hos män samt att den psykologiska aggressionen är högre hos kvinnor än hos män.

En sak som man dock inte får glömma är att överlag så är männen fysiskt större och starkare och kan därmed göra större skada med utövandet av fysiskt våld.

Undersökningar i Finland har visat att kvinnor oftare är offer för lindrig misshandel och i dödsvällande fall av familjevåld. Kvinnor är dock oftare skyldiga då det handlar om grov misshandel eller mordförsök. Av fallen som kom till polisens kännedom år 2008 var offren för grov misshandel eller mordförsök 116 män och 111 kvinnor.(Aro & Räihälä, 2010).

Enligt rättspolitiska forskningscentralens publikation *Perheväkivalta Suomessa* (Salmi, m.fl., 2009, 9-10) kan det finnas flera orsaker till att männen oftare blir offer för grövre våld i heterosexuella parförhållanden. En orsak är att män gör mer sällan brottsanmälan om våld i parförhållandet, detta kan bero på att männen inte anser den lindrigare misshandeln vara ett brott alls. Man har också diskuterat kring att kvinnan är fysiskt svagare än mannen använder hon i många fall sig av något vapen och då klassas det lätt som grovt våld.

2.4 Våld mot män

Undersökningar kring män som offer för våld i parförhållanden har visat att män blir offer för våld i parförhållanden i en överraskande hög mängd i olika delar av världen. Dessa undersökningar har gjorts bland annat i följande länder; Australien, Kanada, Kina, Sydafrika, Uganda, Storbritannien och USA. (Kashobera Crawford, 2006, 13 ff).

År 2010 utkom den första undersökningen om män som offer för våld i Finland. *Tuhansien iskujen maa. Miesten kokema väkivalta Suomessa.* (Heiskanen & Ruuskanen, 2010, 17-19). I undersökningen har man frågat både kvinnor och män. De 7 171 deltagarna var i åldrarna 15-74 år. Utöver att fråga personerna om deras våldserfarenheter efter att ha fyllt 15 och under de senaste 1 månaderna, så frågade man vem som utövat våldet samt vilka följderna av våldet var. Angående våld inom parförhållanden visade undersökningen att 16 % av de män som levde i parförhållanden har åtminstone en gång blivit offer för våld eller hot om våld (6 procent under de senaste 12 månaderna), samma siffra för kvinnorna var 17 %. Detta resultat är överraskande då man i andra undersökningar kommit fram till att 90 % av offren för familjevåld är kvinnor. Då man tittar närmare på resultaten visar det dock att våld inom parförhållanden där kvinnan är offret är ofta en flergångsföreteelse och har större fysiska och psykiska följder.

Minister Wallin säger i ett pressmeddelande (Social- och hälsovårdsministeriet, 2010) om undersökningen följande: "Trots att män utsätts för mycket våld, känner dem sig ändå ganska trygga, vilket låter motstridigt. Man ska inte tåla våld därför att man kan slå tillbaka". Kritik mot detta har varit att pojkar blir uppfostrade till att

bli modiga och orädda, och att det största skällsordet för en man är feg. Ännu värre skulle vara om en man är rädd och känner sig otrygg för en kvinna.

"Rapporten visar att det är lika allmänt för män som för kvinnor att bli utsatta för fysiskt våld i när relationer. Därtill hade män och kvinnor ungefär lika ofta blivit utsatta för våld av sin dåvarande partner. Utan att underskatta våldet mot kvinnor, ska vi vara medvetna om att också män utsätts för våld i sina nära relationer", påpekar minister **Stefan Wallin**, som svarar för jämställdhetsfrågor.

Migliaccio (2002) analyserar berättelser av 12 män som säger sig ha varit eller är i ett våldsamt parförhållande och jämför dem med resultat gjorda på studier angående våld mot kvinnor i parförhållanden. Vissa forskare hävdar att eftersom männen i allmänhet är större och starkare fysiskt än kvinnorna så är deras våldsupplevelser olika eller i viss mån mindre skadande. Migliaccio har i en bilaga skrivet längd och vikt på de 12 männen samt deras kvinnliga partner. Av de 12 männen var det bara en som hävdade sig vara oförmögen att fysiskt avhålla sin fru eftersom hon fysiskt sett var större än honom. Resten av männen såg sig själva som fysiskt starkare men ändå av olika orsaker lät bli att avhålla kvinnorna. Orsakerna var t.ex. man var rädd för följderna, man trodde att man förtjänade det eller att det är helt enkelt fel att slå en kvinna.

2.5 Fördomar och stereotyper

Det finns skillnader mellan hur män och kvinnor upplever våldet. Kvinnorna måste inte enbart kämpa mot misshandeln utan också mot ett samhälle som är uppbyggt att beröva dem. En misshandlad man igen kämpar både internt och externt med att upprätthålla det maskulina idealet. Mannen förväntas av samhället att vara större och starkare än kvinnan, oavsett om det är fysiskt så. (Migliaccio, 2002, 31).

År 2010 fick en äldre konstapel varning för osaklig beteende i arbetet när han frågade bland annat "Otaksä muijalta pataan?" när en man ringde till nödcentralen och begärde hjälp när hans hustru misshandlade honom. (Uusisuomi, 2010). Fastän en betydande del av familjevåldet görs av kvinnor mot män, är det denna syn som löjliggör både brottet och offren väldigt vanlig i vårt samhälle.

3. **Stöd för våldsoffer och våldsutövare**

I Finland erbjuds det stöd och hjälp för både våldsoffer och våldsutövare. Förbundet för mödra- och skyddshemmen i Finland har förutom skyddshem och mödrahem övrig öppenvård.

Skyddshemmen är till för personer som är utsatta för våld inom familjen eller i parförhållandet. Skyddshemmen erbjuder krishjälp och en omedelbar skyddsplats dygnet runt. Verksamhetens syfte är att bryta våldscykeln och behandla följderna av våldet. Personalen vid skyddshemmen vägleder klienterna för organiseringen av framtiden. Skyddshemmen samarbetar med övriga organisationer och instanser.

I Finland finns det sammanlagt 21 skyddshem, 123 familjerum och 321 sovplatser. Enligt förbundet för mödra- och skyddshemmets statistiker så bor det årligen ungefär 1 200 kvinnor, 60 män och 1 200 under 18-år fyllda barn på skyddshemmen. 73 % av dessa klienter är sådana som besöker skyddshemmen för första gången.

Öppenvården som förbundet för mödra- och skyddshemmen har hand om erbjuder vid behov långvarigt stöd för de som behöver det. Den finns till för de som blivit utsatta för familjevåld eller våld inom nära förhållanden, och för de som utövat våldet. Öppenvården kan vara hjälp via telefon, individuella samtal eller stödgrupper. Denna verksamhet erbjuds på följande orter: Helsingfors, Lahtis, Villmanstrand, St. Michels, Uleåborg, Borgå, Åbo, Rovaniemi, Vasa och Vanda. (Förbundet för mödra- och skyddshem).

3.1 Demeter

År 2003 startade Maria Akademien ett projekt som fick stöd av RAY. Demeterarbetet som satsar på förebyggande arbete för familjevåld och våld i nära

relationer och har specialiserat sig på dynamiken för den kvinnliga aggressionen. Demeter-verksamheten erbjuder hjälp för kvinnor som är våldsamma eller är rädda för att de skall vara våldsamma.

Verksamhetens klienter får informationen om verksamheten via Maria Akatemias nätsidor. Demeter har även varit aktuellt i tidningar, tidsskrifter, radio och tv-intervjuer. Arbetet sker på ett nationellt plan och information om verksamheten skickas ut till aktörer inom det sociala fältet, rådgivningar och övriga organisationer. Den kvinnliga aggressionen har länge varit tabu, och är i viss mån fortfarande. I dagsläget vågar man prata mera om det och kvinnorna vågar söka hjälp på ett annat sätt än tidigare. Demeter-verksamhetens klientmängd ökar i stadig takt och framtiden för verksamheten ser inte ut att sluta. År 2012 ökade samtalens antal med 25 %, det kom samtal av 105 olika kvinnor till "Avojn linja". Av dessa samtal ledde 81 % till individuella samtal och ungefär hälften till stödgrupper. De individuella samtalen (3 st långa) har endast ett fåtal avbrutit och av de som kommit till stödgrupper har ingen avbrutit ännu. De kvinnor som ringt till "Avojn linja" har direkt fått en lättnad till sin känsla av skam och skyldighet. Denna impuls har redan hjälpt kvinnorna till att vara mera medvetna om sina egna känslor och sitt aggressiva beteende. Kvinnornas ökning på livskraft och glädje vid de individuella samtalen och stödgrupperna syns väldigt bra, säger de som arbetar med verksamheten. Under processen minskar våldet eller försvinner helt. En del av kvinnorna som fått hjälp beskriver att de fått en helt ny riktning i livet tack vare verksamheten.

Kvinnorna som söker hjälp är vid åldern 20-60 år. Majoriteten är 30-40 åringar, och över hälften är små barns mammor. Något samband mellan socioekonomiska förhållanden finns inte. Största delen är kvinnor som lever i heterosexuella parförhållanden, men även kvinnor i homosexuella parförhållanden finns. Man hittar rötterna till dynamiken till våldet från barndomen. Alla kvinnor som sökt hjälp har själva varit offer för fysisk eller psykiskt våld. De som får hjälp via demeter-verksamheten är finländare. Det finns även en motsvarande skild verksamhet MaSu där man betjänar kvinnor med invandrarbakgrund.

Våldet utövas vanligtvis på partner eller barnen, sällan i någon annan nära relation. Våldet återkommer ofta och kommer med från relation till relation. Våldet

kan vara psykiskt eller fysiskt. Våldets definition vid verksamheten är mycket bred, och många av de kvinnor som söker hjälp kommer före något egentlig våld förekommit. T.ex. mammor till små barn tar kontakt då de är oroliga över sina känslor mot barnen och söker hjälp i förebyggande syfte. (Personlig kommunikation med personal för Demeter-verksamheten 15.03.2013).

4. Metod

Detta arbetets syfte är fokuserad på att granska i vilken utsträckning och på vilket sätt det förekommer våld mot män i parförhållanden. För att få information har jag gjort en webenkät som skickats till yrkesverksamma personer som arbetar med män som offer. Jag analyserar svaren från webenkäterna med hjälp av den tidigare teorin som redovisats i detta arbete.

4.1 Val av metod

Som metod för denna undersökning har jag valt att använda en kvalitativ undersökning. I en kvalitativ undersökning försöker forskaren karaktärisera något, vilket också är syftet i min undersökning. (Olsson & Sörensen, 2011,131).

Den kvalitativa forskningen till skillnad från den kvantitativa forskningen ger en mer beskrivande data. Olsson & Sörensen säger att "kvalitet är en karaktär eller egenskap hos någonting, medan kvantitet är mängden av denna karaktär eller egenskap". Den kvalitativa metoden kan vara explorativ eller deskriptiv. (Olsson & Sörensen, 2011,106–110). Den typ av undersökning jag har använt mig av är en deskriptiv undersökning med både öppna samt slutna frågor. Jag hade från början vissa saker jag var intresserad att ta upp i mina frågeställningar bland deltagarna. Jag valde även att använda mig av informantintervjuer istället för respondentintervjuer. Till skillnad från respondentintervjuer frågar man inte personer som själva befinner sig i situationen man vill forska i, utan personer som står utanför situationen men som har mycket information om det. (Holme & Solvang, 1997,104). En annan orsak till informantintervjuer var forskningsetiska orsaker. Offrens anonymitet var inte hotad på något sätt vid denna sorts intervjuer.

Den deskriptiva undersökningen går ut på att beskriva ett fenomen. I denna sortens undersökning finns det kunskap om ämnet från tidigare. Ur den kvalitativa metodens synpunkt är syftet att finna olika modeller eller kategorier som bäst beskriver ett fenomen. (Olsson & Sörensen, 2011, 45, 106-110).

4.1.1 Webbenkäten

Det finns regler och riktlinjer som man, för att få en valid och reliabel undersökning, bör följa. Frågorna man använder sig av skall vara relevanta och entydiga, de bör heller inte vara för många frågor. De första frågorna skall i regel vara enkla att svara, de frågor som är "svårare" och tar längre tid att svara skall komma senare. Frågor som har dubbla meningar eller frågor som är ledande skall heller inte vara med i frågeformulären. Man bör ha på klart vilka frågor som skall användas och varför. Frågorna bör inte vara för många, då kan det hända att svarsprocenten blir lägre. (Olsson & Sörensen, 2011, 148–156). Eftersom jag valde att ställa upp min undersökning med yrkesverksamma personer som arbetar vid skyddshemmen utformades frågorna utifrån skyddshemmens verksamhet samt tidigare forskning kring ämnet. Webbenkäten, som finns med som bilaga (bilaga 1.), innehöll fem frågor. Med frågorna ville jag få reda på om det över huvudtaget finns män som offer som besöker skyddshemmen, och om så är fallet att om det finns något samband med t.ex. socioekonomiska faktorer eller etnisk bakgrund bland offren. För att inte styra deltagarnas svarande för mycket ställde jag upp mina frågor mera öppet. Den första frågan var enda ja/nej frågan, och resten var öppna frågor.

4.2 Deltagarna

För att få tag relevanta deltagare till min undersökning kontaktade jag förbundet för mödra- och skyddshemmen. Jag skickade mail till förbundets allmänna mailadress, och har efter det varit i kontakt med utvecklingschefen för förbundets "Miestyön kehittämiskeskus". Vi kom överens om att skicka ut enkäten till personal som arbetar under förbundet för mödra- och skyddshemmen i Finland. Inte enbart personal inom skyddshemmen, utan även de som arbetar inom öppenvården med män.

Av bekvämlighetsorsaker valde jag att utesluta de skyddshem och den öppenvård i Finlands som upprätthålls av övriga insatser än förbundet för mödra- och skyddshemmet. En annan orsak till varför jag valde att utesluta övriga skyddshem var att deras arbetssätt kan skilja sig från de skyddshem som upprätthålls av förbundet för mödra- och skyddshem. På detta sätt torde jag få mer svar som kan jämföras sinsemellan. Webbenkäterna var riktade till själva skyddshemmen/öppenvården och inte någon speciell person som arbetar där. På detta sätt kunde den yrkesverksamma personalen gemensamt svara på frågorna, och därmed kommer det flera personers erfarenheter om män som offer.

4.3 Etiska ställningstagande

Det finns fyra etiska huvudområden som man skall ta hänsyn till då man utför en undersökning. Dessa är informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Informationskravet innebär kort att deltagarna skall vara medvetna om undersökningens syfte samt vad som förväntas av dem. Samtyckeskravet innebär att deltagarna skal ge sitt samtycke till att delta. Med konfidentialitetskravet innebär att den insamlade data skall förvaras säkert och deltagarnas anonymitet skall garanteras. Nyttjandekravet innebär att man som forskare använder sig av data man samlat endast till undersökningen och ingenting annat. (Eijlertsson, 2005, 29-30).

I webbenkäten som skickades ut till deltagarna fanns information om vad som var av intresse samt vad den information som samlas in kommer att användas till. Vid användningen av enkäter tolkar man svarad enkät som att deltagaren gett sitt samtycke till delta i undersökningen. Eftersom det i enkäterna inte frågas från vilken ort svaret kommer är all data anonymt enligt konfidentialitetskravet.

Utöver dessa etiska huvudområden finns det övriga rekommendationer som kan vara värda att tänka på då man gör denna sorts undersökningar. Eijlertsson (2005, 30) säger att man skall undvika frågor som kan av deltagarna anses som känsliga, närgångna eller påträngande. Detta ansåg jag inte vara aktuellt i just denna undersökning eftersom de webbenkäter jag skickade gick ut på informantintervjuer.

4.4 Tillförlitlighet och giltighet

Då man använder sig av enkätundersökningar uppstår frågan om de resultat man fått är korrekta. Frågorna man använder sig av måste vara rätt formulerade och ges ut åt de rätta personerna för att resultaten kan vara giltiga och tillförlitliga. (Eijlertsson, 2005, 99-105).

I denna undersökning har frågorna ställts till professionella personer inom det sociala området. Fördelen med att använda sig av informantintervjuer med professionella personer är att frågorna som ställs inte är personliga eller känsliga för dem. Om frågorna ställs direkt åt offren, kunde vissa frågor tolkas som personliga och känsliga och det kunde påverka på svarens tillförlitlighet. Utöver att frågorna inte är personliga och känsliga ger svaren av de professionella en större helhetsbild av fenomenet med män som offer för våld i parförhållanden. En professionell person inom det sociala området kan svara om ämnet med hjälp av kännedom om flera offers erfarenheter.

Att fråga de professionella betyder dock inte automatiskt att allt relevant kommer fram i svaren. Feltolkande av frågorna, bristfälliga svar och deltagarnas personliga åsikter kan påverka svaren. Fast frågorna i webbenkäten var öppet formulerade, så preciserade jag även frågorna för att undvika feltolkning av frågorna.

Webbenkäten skickades ut till 30 professionella personer inom öppenvården som arbetar med män, samt till 14 skyddshem. Sammanlagt kom det in 10 svar på webbenkäten. Den totala svarsprocenten i undersökningen ligger alltså på 22,7%. Trots att svarsprocenten blev relativt låg kan resultatet anses vara giltiga eftersom svaren var utförliga och deltagarna har god kännedom om fenomenet med män som offer för våld i parförhållanden.

4.5 Svarsbearbetning

Alla öppna svar som fåtts samlades och skrevs ner i sin helhet. Vid transkriberingen valde jag att skriva ner vad som kom fram, och inte på vilket sätt. Jag sökte efter gemensamma nämnare bland svaren, och kunde på så sätt jämföra dem. De citat jag använt i kapitel 5. "Resultat och analys" har jag fritt översatt från finska till svenska. De ursprungliga svaren finns med som bilaga i

detta arbete. Dessa frågor, som klassas som kvalitativa frågor bearbetas ur ett hermeneutiskt forskningsperspektiv. Detta betyder att det som betonas är helheten, och detta innebär att man har en beskrivande och reflektiv hållning till materialet som undersöks. Tolkningen av resultatet beror ur detta forskningsperspektiv på vem det är som tolkar. (Olsson & Sörensen, 2005, 160-165).

4.6 Analysmetod

Den kvalitativa undersökningsmetodens analys börjar redan innan datamaterialet samlas. I min analys har, som tidigare nämnts, fokus varit på om män som offer för våld i parförhållanden. På vilka sätt våldet förekommer och i vilken utsträckning.

För min analys av undersökningen har jag använt mig av några huvudmetoder för kvalitativ analys. (Fejes & Thorberg, 2009, 32-35). Först har svaren på min webenkäter sammanställts och texten har koncentrerats, det som jag tyckte varit det väsentligaste har omformulerats till färre ord. Jag har delat in materialet i olika kategorier för att lättare kunna redovisa resultaten. Slutligen tolkade mina resultat utifrån den tidigare forskningen som tagits upp i detta arbete.

Jag har valt dela in undersökningsmaterialet i fyra kategorier. 1. Förekomst, 2. Männen, 3. Våldets karaktär och 4. Brottanmälan.

5. Resultat och analys

Resultaten av undersökningen har analyserats i relation till den forskning kring ämnet som tagits tidigare upp i detta arbete. Citat ur webenkäter som ansetts vara representativa, har sammanfattats och redovisats i kapitlen.

5.1 Förekomst

Av de som svarade på webbenkäten, svarade alla ja på frågan om de hade haft män som offer för våld som klienter. Något exakt antal om hur många män sökt hjälp av de olika tjänsterna som deltagarna i undersökningen erbjuder kunde inte

med denna undersökning fastställas. Vissa deltagare sade att årligen är ca 20 % av klienterna män som offer för våld, medan andra sade att procenten ligger runt 3-4. Denna skillnad kan bero på skyddshemmens eller öppenvårdens geografiska läge. I större städer, där befolkningmängden är större, är också potentiella klienter fler till antalet.

” 20 % av de manliga klienterna år 2012 sade att kvinnan också betedde sig våldsamt i parförhållandet. Av mina 52 egna klienter hade ungefär 10 en våldsam partner.”

I teori-delen i detta arbete besökte enligt webbsidorna för mödra- och skyddshemmen 60 män årligen skyddshemmen. I enkätssvaren kom det fram att siffran i nuläget är ca 70. Procentuellt ligger det runt 6-8 % av alla klienter vid skyddshemmen. Detta tyder på att antalet män som sökt hjälp via skyddshemmen har ökat under de senaste åren. En ökning från 60 män/år till 70 män/år kan anses vara en relativt märkbar ökning. Dock kan denna ökning bero på en marginell ändring. En orsak till denna ökning kan vara att förbundet för mödra- och skyddshemmen har observerat problematiken kring män som offer för våld och kvinnorna som förövare. Åren 2004-2008 utfördes projektet ” Vaiettu naiseus”. Projektets syfte var att identifiera och behandla kvinnors våldsamma beteende. Med i projektet var tre mödra- och skyddshemsföreningar. I projektet ingick klientarbete, utvecklande samt inflytande av arbetet vid skyddshemmen och öppenvården.

Vad det i undersökningen kom fram, är att män mer sannolikt söker hjälp via öppenvården än själva skyddshemmen.

”De män som besökt oss har inte återkommit eftersom våldet som utövats har varit så allvarligt att förhållandet inte fortsatt. Med kvinnor som offer igen är det vanligare att de söker hjälp ett flertal gånger.”

5.2 Männen

”Offren är ur alla socio-ekonomiska grupper, men oftast handlar det om medelålders män.”

De män som sökt hjälp för att de blivit utsatta för våld skiljer sig bland olika åldrar, klass, och etnicitet. Flera av deltagarna har berättat att majoriteten av männen dock ligger i medelåldern. En av deltagarna säger att det handlar om män som inte är högt utbildade, medan en annan säger att männen är högt utbildade. Så något klart samband mellan utbildning och social status bland offren kan med denna undersökning inte konstateras. Majoriteten av deltagarna säger dock att offren är oftast män med finländskt ursprung. Det kan man då tolka som att det finns kulturell och/eller religiös bakgrund. Endera i att kvinnor inte utövar våld mot männen eller att männen inte söker hjälp.

”Ur alla socio-ekonomiska förhållanden. Ålder på männen ligger runt 30-55 år, även yngre män med familj. Några samband bland männen finns just inte. Bland våldsutövarna (kvinnorna) hittas mera samband såsom t.ex. barhemsbakgrund, medicinering mot psykisk ohälsa, egen tidigare terapi.”

Att familjevåld och våld i nära relationer förekommer i alla socio-ekonomiska grupper har i tidigare forskning kommit fram, och har i denna undersökning stärkts. Att kvinnor som våldsutövare i vissa fall har liknande barndomsupplevelser, har framkommit i denna undersökning, och i undersökningar från tidigare. I tidigare undersökningar har det också visats att våld och vanvård i barndomen kan påverka framtida relationer, och benägenheten att utöva våld. Att majoriteten av männen som sökt hjälp är i medelåldern kan ha en demografisk förklaring, i den åldern finns de flesta gifta/samboende. En annan eventuell orsak kan vara att den åldersklassen är medveten om att det är ”fel” att bli offer för våld i parförhållanden. De kanske också förstår att man inte är en svagare människa för att man söker hjälp. De äldre generationerna där den partiarkala grundsynen lever med starkare kanske låter bli att söka hjälp eftersom skammen är för stor. Det finns säkert även män som på grund av fysiska eller psykiska restriktioner inte kan söka hjälp. T.ex. äldre, pensionärer eller personer med handikapp som är helt beroende av makan.

5.3 Våldets karaktär

Deltagarna berättar att våldet som männen blir utsatta för handlar både om fysiskt och psykiskt våld. I de fall som män söker hjälp handlar det oftast om fysiskt våld, eller psykiskt våld där kvinnan hotar ta barnet/barnen ifrån mannen. Att hota att ta barnet ifrån maken är en vanlig form av utövandet av det psykiska våldet. Liksom det kom fram i teori-delen, är en av de vanligaste orsakerna till att männen stannar i våldsamma parförhållanden rädslan för att mista barnen.

"Till oss kommer de som varit med om de allra allvarligaste formerna av våld, av vad jag förstått börjar inte männen "klaga" till professionella om "bara" psykisk våld."

"Kvinnornas användande av våld är ofta psykiskt våld (hot, förnedrande). Kvinnor kan skada med ord. Då kvinnor utövar fysiskt våld använder de ofta sig av hjälpredskap (kärll, knivar)."

Att kvinnor använder sig av "vapen" då de utövar fysiskt våld mot männen har också kommit fram tidigare i detta arbete. Detta har förklarats med att kvinnor generellt sett är fysiskt svagare än män och behöver därför använda sig av hjälpmedel. Faktumet att kvinnor använder mer psykiskt än fysiskt våld är något som också i teori-delen kommit fram. Detta kan också förklaras till en viss del av att kvinnan i majoriteten av fallen är fysiskt sett i underlägsen position som våldsutövare.

"Vad som är vanligt är att vid grälsituationer så ställer sig kvinnan framför mannen och vägrar att flytta på sig. Och om mannen då flyttar på kvinnan blir han anklagad för att utöva våld."

En av deltagarna tog upp extremare fall av våld där kvinnor gjorde falska brottsanmälan angående männen. Om kvinnan t.ex. fallit och fått blåmärken så hävdade hon att mannen hade orsakat dem. Genom att göra falska anklagelser om våldet, minskar männens trovärdighet om att de själva skulle vara offer för våld. Att våldsutövaren manipulerar myndigheter på dessa sätt är inte något som enbart kvinnor gör, utan detta fenomen förekommer även i fall av våld som utövas från männens sida.

5.4 Brottsoanmälan

Det som kom fram i webbenkäterna var att de män som sökt hjälp överlag inte gör brottsoanmälan om våldet. Brottsoanmälan görs lättare i sådana fall där polisen kommit till hemmet, eftersom polisen är skyldig att göra brottsoanmälan ifall de har blivit kallade till plats.

Deltagarna säger att de tror att den huvudsakliga orsaken till att männen inte gör en brottsoanmälan är skam. Det kom fram i svaren bland deltagarna att det förekommer fall där en anmälan om våldet gjorts till polisen, men att männen inte blivit tagna på allvar.

”Vanligtvis görs ingen brottsoanmälan, tröskeln att göra det verkar var för hög.”

”Männen gör inte brottsoanmälan. Om de har gjort en brottsoanmälan, berättar de att polisen inte tagit dem på allvar.”

Detta med att männen inte tas på allvar har kommit fram i den tidigare forskningen. I fall där polisen larmats till hemmet är det vanligt att polisen har tidigare erfarenheter och tror sig veta att det är mannen som är våldsutövaren.

Två av deltagarna poängterar att en orsak till att brottsoanmälan inte görs nutidens lagstiftning. Eftersom det psykiska våldet inte uppfyller kriterierna för att klassas som ett brott, även om det skulle traumatisera offret på samma sätt som fysiskt våld. Detta har kommit fram i den tidigare teorin. Psykiskt våld kan klassas som olaga hot, och skulle då vara ett brott. Men som sagt så är det svårt att bevisa det psykiska våldet.

De män däremot som gjorde brottsoanmälan om våldet, var sådana män som hade gemensamma barn med våldsutövaren. Orsaken till brottsoanmälan i dessa fall var ofta det att de skulle vara på starkare grund vid eventuella vårdnadstvister senare.

6. Kritisk granskning och diskussion

I detta arbete har jag undersökt män som offer för våld i parförhållanden. Undersökningen har baserat sig på tidigare forskning kring familjevåld och våld i nära förhållanden samt en webbenkät som skickats ut till professionella personer inom sociala området som arbetar under förbundet för mödra- och skyddshemmen i Finland.

Mitt syfte med undersökningen var att granska i vilken utsträckning och på vilka sätt det förekommer våld mot män i parförhållanden. Alla deltagare i undersökningen hade träffat på män som offer för våld i parförhållanden som sökt hjälp via dem. Liksom jag i resultatdelen redovisat kan man inte med denna undersökning säga i hur stor utsträckning våld mot män i heterosexuella parförhållanden förekommer. Antalet manliga klienter som var offer för våld skilde sig mycket bland deltagarna. Den huvudsakliga orsaken till detta torde vara geografiska skillnader.

Några klara samband hos männen som utsatts för våld av sin kvinnliga partner har inte kunnat entydigt påvisas i undersökningen. Liksom det i teori-delen har kommit fram förekommer familjevåld i alla socio-ekonomiska grupper. Bland kvinnorna som förövare igen, kan vissa samband hittas. Detta är också sådant som det i teori-delen diskuterats. Hur tuffa barndomsförhållanden kan påverka framtida relationer.

Gällande formerna av utövandet av våld kan det konstateras att det vanligen handlar om psykiskt våld. Detta innebär allt från förnedring, isolering till hot om att hindra maken att ha kontakt med sina barn. Trösklen för männen att söka hjälp för våldet och att göra brottsanmälan är hög. De män som sökt hjälp för våldet har alltså varit med om en hel del våld innan.

Liksom det även i den tidigare teorin kommit fram varför män stannar kvar i våldsamma förhållanden är den vanligaste orsaken barnen. Detta har även i denna undersökning kommit starkt fram. Hotelser om att hindra männen att träffa sina barn om mannen vägrar göra som kvinnan vill eller om paret skiljer sig. I fråga om brottsanmälan syns detta med barnen också. I hopp om att vara på starkare grund i vårdnadstvister om barnen gör männen brottsanmälan om våldet, men det

kom fram bland deltagarna också att män inte i alla fall vill göra brottsanmälan för att de inte vill försvåra kvinnans situation som vårdnadshavare.

Som metod för denna undersökning valde jag att använda mig av kvalitativa informantintervjuer. Metodvalet anser jag ha varit det rätta för denna undersökning. Deltagarna jag valt till undersökningen, har jag under arbetets gång kommit fram till att inte var det bästa. Eftersom män som offer är ett så tabubelagt ämne än idag, anser jag att det kunde ha varit svårt att fråga om själva offrens erfarenheter och upplevelser. Jag tror att svarsprocenten skulle ha blivit för liten för att ge någon relevant information.

Förbundet för mödra- och skyddshemmen har observerat problematiken med män som offer mycket mer än andra organisationer och myndigheter. För att få en mer heltäckande undersökning kunde man utöver skyddshemmen och öppenvården göra förfrågningar bland t.ex. polisen och sjukvården.

Liksom det i inledningen på detta arbete konstaterats så är familjevåld och våld inom parförhållanden är en problematik som drabbar många direkt och indirekt. Därför borde detta forskas i mera. Och som denna undersökning klargjorde bör man inte glömma de män som utsätts för våld i parförhållanden av sin kvinnliga partner.

Litteratur

Aro, S. & Räihälä, L. (2010). *Törkeä perheväkivalta kohdistuu miehiin naisia useammin*. [Online]

http://yle.fi/uutiset/torkea_perhevakivalta_kohdistuu_miehiin_naisia_useammin/5487134 (hämtat 01.08.2012).

Borge, A.I.H. (2003). *Resiliens – risk och sund utveckling*. Lund: Studentlitteratur.

Conrad Stöppler, M & Dryden-Edwards, R. (2010). *Domestic violence*. [Online]

http://www.medicinenet.com/domestic_violence/article.htm (hämtat 01.08.2012).

Eckstein, J. (2011). *Reasons for staying in intimately violent relationships: comparisons of men and women and messages communicated to self and others*. *Journal of Family Violence*, 26, 21-30.

Edalati, A., Reduzan, M., Mansor, M. & Talib, M.A. (2010). *Review of Research on Female Physical and Psychological Aggression*. *Asian Social Science*. 6 (4). 81-87.

Eijertsson, G. (2005). *Enkäten i praktiken. En handbok i enkätmetodik*. Lund: Studentlitteratur.

Fang, X. & Corso, P.S. (2008). *Gender Differences in the Connections Between Violence Experienced as a Child and Perpetration of Intimate Partner Violence in Young Adulthood*. *Journal of Family Violence*, 23, 303-313.

Förbundet för mödra- och skyddshem. *Työmuodot*. [Online]

<http://www.ensijaturvakotienliitto.fi/tyomuodot/> (hämtat 10.03.2013).

Germain, S. , Mattila, K. , Polkunen-Gartz, M-L. & Törnroth, C. (1978). *Väkivalta avioliitossa*. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

George, M.J. (1994). Riding the Donkey Backwards: Men as the Unacceptable Victim of Marital Violence. *The Journal of Men's Studies*, 3 (2), 137-159.

Heiskanen, M. & Ruuskanen, E. (2010). *Tuhansien iskujen maa. Miesten kokema väkivalta Suomessa*. (Raportti nr 66). Helsingfors: HEUNI.

Holme, I.M. & Solvang, B.K. (1997). *Forskningsmetodik. Om kvalitativa och kvantitativa metoder*. Lund: Studentlitteratur.

Inrikesministeriet. Polisiosaston julkaisu 6/2001. *Poliisitoiminnan yhteydessä kohdattava perheväkivalta*. [Online]

[http://www.raja.fi/intermin/biblio.nsf/3DAFA0502810FED9C2256B58004C9775/\\$file/perhe.pdf](http://www.raja.fi/intermin/biblio.nsf/3DAFA0502810FED9C2256B58004C9775/$file/perhe.pdf) (hämtat 01.08.2012).

Kashobera Crawford, E.J. (2006). *Truth and Prejudice. Men's experiences of domestic violence*. Indiana: Author House.

Koskelainen, M. (2001). *Naisen selviytymisprosessi*. Ojuri, A. (red) *Hukasta kukkaan, naisen tie väkivallasta selviytymiseen*. Helsingfors: Ensi- ja turvakotien liitto, 31.

Koski, H. (1999). *Ulos ansasta – apua perheväkivaltilanteisiin*. Helsinki: Kirjayhtymä.

Lampikoski, M. , Ellonen, E., Jyrkinen, M., Kunnasvuori, M., Nurmi, L., Petterson, V., Ruusu vuori, L., Uotila, S. & Kyrén, T. (2000). *Poliisitoiminnan yhteydessä kohdattava perheväkivalta*. Helsingfors: Sisäasiainministeriö. Poliisiosaston julkaisu 6/2001.

Migliaccio, T.A. (2002). Abused Husbands: A Narrative Analysis. *Journal of Family Issues*, 23 (1). 26-52.

Nettiturvakoti. [u.å]. *Väkivallan kierre*. [Online]

https://www.turvakoti.net/site/?lan=1&page_id=72 (hämtat 10.03.2013).

Norri, I. (2007). *Psykologi och filosofi. Allmän översikt. Svenska för psykologer och filosofer*. Åbo universitet: Språkcentret.

Näse, B. (2010). *Respekt och dess motsats: våld*. FöräldraPARK nr 8. Folkhälsan.

Olsson, H. & Sörensen, S. (2011). *Forskningsprocessen. Kvalitativa och kvantitativa perspektiv*. Stockholm: Liber.

Päihdelinkki. (2006). *162 Perheväkivalta*. [Online]
<http://www.paihdelinkki.fi/Tietoiskut/162-perhevakivalta> (hämtat 01.08.2012).

Regionförvaltningsverket. (2012). *Familjevåld och våld i nära relationer sysselsätter polisen*. [Online]
http://www.avi.fi/swe/tiedotepalvelu/2012/Sidor/Familjevaldochvaldinararelationers_ysselsatterpolisen.aspx (hämtat 01.08.2012).

Rådet för brottsförebyggande. (2013). *Våldsbrottslighet*. [Online]
<http://www.vakivalta.rikoksantorjunta.fi/sv/index/valdsbrottslighet.html> (hämtat 26.03.2013).

Salmi, V., Lehti, M., Sirén, R., Kivivuori, J. & Aaltonen, M. (2009). *Perheväkivalta Suomessa*. Oikeuspoliittinen tutkimuslaitos: Verkkokatsauksia 12/2009.

Sirén, R., Aaltonen, M. & Kääriäinen, J. (2010). *Suomalaisten väkivaltakokemukset 1980–2009. Kansallisen uhritutkimuksen tuloksia*. Helsingfors: Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen tutkimustiedonantoja 103.

Social- och hälsovårdsministreriet. (2010). *Minister Wallin: Våld mot män i närrelationer lika allmänt som mot kvinnor*. [Online]
<http://www.stm.fi/tiedotteet/tiedote/-/view/1544148> (hämtat 10.03.2013).

Socyberty. (2009). *Gender differences and Aggression*. [Online]
<http://socyberty.com/psychology/gender-differences-and-aggression/> (hämtat 26.03.2013).

Statistikcentralen. (2006). *Familjevåld 1997-2005*. [Online]

http://www.tilastokeskus.fi/til/polrik/2005/polrik_2005_2006-04-04_tie_001_sv.html

(hämtat 01.08.2012).

Uusisuomi. (2010). *Isä pakeni väkivaltaista naista hätäkeskus törkyili*. [Online]

<http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/92627-isa-pakeni-vakivaltaista-naista-hatakeskus-torkyili> (hämtat 08.04.2012).

Vaasan ensi- ja turvakoti. [u.å]. *Mitä perhe- ja lähisuhdeväkivalta on?* [Online]

<http://www.vaasanturvakoti.fi/vakivalta.html> (hämtat 10.03.2013).

Finlands författningssamling:

Strafflagen 19.12.1889/39

Lag angående vårdnad om barn och umgängesrätt 8.4.1983/361

Lag om besöksförbud 4.12.1998/898

Miesten kokema väkivalta parisuhteissa

Hei,

Olen sosionomiopiskelija Minttu Krokvik ammattikorkeakoulu Noviassa ja teen opinnäytetyötäni heterosuhteissa elävien naisten harjoittamasta lähisuhdeväkivallasta. Ohjaajani ovat Ralf Lillbacka (ralf.lillbacka@novia.fi) ja Viveka Ågren-Rintala (viveka.agren-rintala@novia.fi).

Haen yleistä tietoa ilmiöstä ja sen esiintymisfrekvenssistä, en elämäntarinoita. Asiakkaidenne anonymiys ei siis ole missään vaiheessa uhattuna.

Toivoisinkin siis, että voisitte ystävällisesti vastata alla oleviin kysymyksiin.

Terveisin
Minttu Krokvik
minttu.krokvik@gmail.com
045-8528503

*

1. Kuuluuko asiakkaisiin miehiä, jotka ovat uhrin asemassa kokeneet naispuolisten kumppaniensa taholta lähisuhdeväkivaltaa?

Ei

2. Jos kuuluu, niin kuinka yleinen ilmiö on? Kuinka suuri prosentti lähisuhdeväkivaltaa turvakotiin paenneista on miehiä? Monestako miespuolisesta asiakkaasta puhutaan per vuosi? Onko asiakkaita sellaisia, jotka tulevat samasta syystä useampaan otteeseen?

Jos kuuluu, niin kuinka yleinen ilmiö on? Kuinka suuri prosentti lähisuhdeväkivaltaa turvakotiin paenneista on miehiä? Monestako miespuolisesta asiakkaasta puhutaan per vuosi? Onko asiakkaita sellaisia, jotka tulevat samasta syystä useampaan otteeseen?

3. Millainen on uhrien sosioekonominen tausta? Mihin ikäluokkaan kuuluvat? Löytyykö yhteneväisyyksiä esimerkiksi etnisestä taustasta, koulutuksesta tai muusta vastaavasta?

Millainen on uhrien sosioekonominen tausta? Mihin ikäluokkaan kuuluvat? Löytyykö yhteneväisyyksiä esimerkiksi etnisestä taustasta, koulutuksesta tai muusta vastaavasta?

4. Millaisina muotoina naisten harjoittamaa lähisuhdeväkivaltaa kokemuksenne mukaan esiintyy? Onko kyse fyysisestä vai henkisestä väkivallasta? Jos väkivalta on fyysistä onko kyse karkeasta väkivallasta; lyönneistä, potkuista yms. vai läimäytyksistä ja uhkauksista?

Millaisina muotoina naisten harjoittamaa lähisuhdeväkivaltaa kokemuksenne mukaan esiintyy? Onko kyse fyysisestä vai henkisestä väkivallasta? Jos väkivalta on fyysistä onko kyse karkeasta väkivallasta; lyönneistä, potkuista yms. vai läimäytyksistä ja uhkauksista?

5. Johtaako koettu väkivalta rikosilmoituksiin?

Koetteko, että miehet mahdollisesti salailevat kokemaansa väkivaltaa, ettei rikosilmoituksia tulisi?

Johtaako koettu väkivalta rikosilmoitukseen? Koetteko, että miehet mahdollisesti salailevat kokemaansa väkivaltaa, ettei rikosilmoituksia tulisi?